

A partir de la història que han fet el nens de classe, hem substituït les cares dels personatges de les il·lustracions per les cares que he fotografiat dels alumnes que l'han fet.

L'objectiu d'aquest treball és el de fer protagonistes als propis nens, mitjançant la combinació de les il·lustracions amb la imatge real i fer que visquin i s'impliquin més directament en la història.

Els nens han gaudit molt veient-se protagonistes de la història que havien creat, i la veritat és que jo també

Manuel Garcia Solís. CEIP Mossèn Cinto Verdaguer

Uns okupes a la casa encantada

Fa una centena d'anys, al barri de Gràcia de Barcelona, hi havia



una casa on vivia la família Torrent amb els seus tres fills: el Jordi, l'Àngel i l'Elena. Eren rics i tenien molts criats.



Per la Festa Major el Sr. Torrent va donar el dia lliure als criats. La família era al balcó mirant els focs artificials. Van escoltar un soroll i per una finestra, que estava oberta, va entrar un coet. La casa es va incendiar.



Molts anys després la casa va ser reconstruïda, però ningú s'atrevia a comprar-la, perquè els fantasmes de la família encara seguien vivint en aquella casa.

Van passar els anys i un grup d'okupes del barri no creien res del que es deia de la casa encantada, i van decidir ocupar-la.

A la primera nit no els va passar res, però a la segona, van escoltar un soroll espantós, com si algú estigués caminant i cridant. Van pensar que eren els seus col·legues. Però no, eren els fantasmes. La Ruth, una de les okupes, va tenir molta por, va córrer cap a l'habitació d'en Manel i es va quedar adormida amb ell. Al dia següent van decidir marxar i que no tornarien mai a aquella casa.



Temps després en Manel i la Ruth es van casar, van tenir una filla i li van posar el nom d'Elena. Quina coincidència!

Sabeu per què ho saben que es deia Elena? Doncs perquè qui feia aquells sorolls estranys a la casa encantada, era ella que no parava de córrer i de dir "Elena, Elena...".